

TOTEM

ROČ.
Č.4

DOBŘUŠSKÝCH SKAUTŮ

L
e
d
e
n

2
0
2
1
1

ÚVODNÍ SLOVO

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

připadá mi to jako před týdnem, kdy jsem v podobných chvílích tvořil (dával dohromady) lednové číslo loňského ročníku. Připadá mi to jako před dvěma týdny, kdy jsem dělal vůbec první číslo, kdysi v lednu roku 2008. Jak to uteklo, vždyť počínáme čtvrtý ročník!

Opět jste si jistě všimli nemalých úprav, které jsme se rozhodli udělat. Grafické jsou zjevné hned na první pohled, ty obsahové budete muset najít sami, nebo číst tento úvodník dále.

Jak už to tak v životě bývá, něco končí a něco jiného začíná - některé rubriky jsme opět zrušili, jiné jsme se rozhodli zavést a pobavit vás, nebo poučit. To podle toho, co si budete z textů chtít odnést.

Tradiční střediskové dění, na kterém vlastně celý tento oběž-

ník stojí, jsme nechali tak, jak jsme ho doposud dělali. S tím faktem, že je konečně možné naplno užívat webových stránek a mnohem více fotografií nahraných z jednotlivých akcí na nich.

Do tohoto čísla přispěl dokonce i svým zamyšlením Petr, vedoucí střediska, kterému tímto vzdávám díky, že si našel na tento příspěvek pro nás čas, o Vánocích jsme ho měli všichni určitě málo.

Ze série TIPů pokračujeme VÝLETEM, Ježour se mi jeví jako nevyčerpatelná studna s nápady na to, kam se podívat, snad mu to ještě chvíli vydrží. Tentokrát nás vzal na lyže do Krkonoš. Netradiční jsou pak hned 3 „TIPy“! Jeden o TÁBORIŠTÍCH, které jsme jako skauti navštívili za dobu naší působnosti. S prvním příspěvkem se vytasil Doktor a zavzpomínáme na Ruprechtice. Ani jeho bratr

LG nezůstal pozadu a sepsal pro nás TIP NA společenskou HRU, tentorkáte více pro kluky, příště to ale snad napravíme! No a posledním „TIPem“ je SBÍRÁNÍ, s tímto nás poprvé seznámí Běna a v příštích číslech uvidíte, co všechno se dá sbírat.

Nezapomeňte si přečíst zajímavý rozhovor s „odcházejícím“ zasloužilým členem redakční rady Totemu, prohlédnout si pozvánky, PFka a třeba se nám i ozvat, jak se vám nové číslo ročníku číslo 4 líbí!

Vám všem přeji mnoho štěstí a úspěchů, nejvíce však zdraví, to je nejdůležitější, v novém roce 2011 a těšíme se společně s celou „zúženou“ redakční radou a všemi přispěvateli (díky!) na vaši přízeň!

Obsah Totemu

2 - Úvodní slovo	19 - Co můžeme sbírat?
Obsah	- Poštovní známky
3 - Střediskové dění	21 - Kde jsme tábořili
- Mikuláš	- Ruprechtice u Meziměstí
- Zmrzlínek	23 - Rozhovor s...
- Meďátka	- Petrem Benešem
- Světlušky	26 - Pozvánky
- Vlčata	30 - PFka
- Slunečnice	32 - Poslední stránka
- Mohykáni	- Uzávěrka
- Oddíl R&R	- V příštím čísle
13 - Zamyšlení do roku 2011	- Tiráž
15 - Tip na výlet	33 - Citát
- Lyžovačka v Krkonoších	
17 - Tip na hru	
- Bitva na polích Pelennoru	

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

MIKULÁŠ 3.12.2010

Tak jako každý rok, i tento se na nás v předvánočním čase zašel podívat strejda Mikuláš. Setkali jsme se s ním jako obvykle v tělocvičně ZŠ Fr. Kupky, kam s ním po napínavém očekávání přišel i anděl s čertem a nezapomněli ani na koš s nadílkou. Tradičně si každý oddíl připravil, dle mého názoru vydařené scénky, se kterými se předvedli Mikuláši, který je obdaroval nejen sladkou odměnou, ale třeba také vtipnou bramborou. Nakonec jsem si trochu pokřičeli u střediskového pokřiku, rozloučili se s Mikulášem a šlo se domů...tak zase za rok, Mikuláši!

Pája

ZMRZLÍNEK 27.-30.12.2010

ODDÍL MEĐÁTEK

Nazdárek lační čtenáři!

Pokusím se vám sdělit, jak jsme se měli u Meďátek na konci roku 2010. V zimním období najíždíme vždy na již osvědčený systém střídání se po týdnů v tělocvičně ZŠ u parku. Meďátek je stále hojně (a nových vedoucích poskrovnu!) a tak máme naše „Tygry“, tj. 8 až 10 kluků v první třídě, co se těší na příští skautský rok do vlčat a (větší) zbytek, tj. 10 – 14 (a někdy i více) kluků a holek v rozmezí 4(5) až 7 let. Budu teď mluvit za Tygry a můžu říct, že blbnutí v tělocvičně jednou za 14 dní je super. Samo, že nehrajeme jen fotbálek. Nejdřív se pořádně rozcvičíme, a pak hrajeme různé hry včetně velmi oblíbené „Opičí dráhy“ sestavené ze všeho, co je po ruce. Díky tomu taky víme (nebo se alespoň snažíme), co je kotrmelec, umíme vyskočit na švédskou bednu nebo šplhat klíďopído na

žebřiny. Z tělocvičny se vracíme vždy plní zážitků a vedoucí zase bez hlasivek a ohluchlí, protože radostí řveme, co to dá.

Na schůzkách v klubovně začínáme (Tygři i ti ostatní) už s nějakými skautskými dovednostmi (mapa, uzle apod.), aby chom nebyli pak ve vlčatech a světluškách úplně mimo. Protože je většinou již venku tma, patří mezi nejoblíbenější i schovka na temném skautském dvorku u kluboven nebo „stezka odvahy“ ke svíčke ve sklepe apod.

Na schůzkách jsme pilovali i program pro Mikuláše na besídku. Jak se povedl musí hodnotit přítomní diváci. Mikuláš nám dal něco na zub, takže to snad bylo k přežití.

Poslední akcí našeho oddílu v roce 2010 bylo vánoční přespání v klubovně. Upozorňuji předem, že já se ho zúčastnil bohužel jen

letmo, takže mé zpravodajství z akce bude hodně vařené z vody. Úvodem zde veřejně děkuji Ivě, Ondrovi (Hulcovi, který se již stal pravidelným vedoucím na schůzkách) a Viki za to, že dořazili narozdíl ode mne na celou akci. Spešl díky patří také hudební podpoře Kima a Skotíka, kteří spolu s ostatními hráli Meďátkům před spaním asi několikahodinový koncert. Jelikož byl sníh, bylo opravdu vánoční i tradiční rozbalování dárků pod stromečkem na náměstí. Nakonec přidávám foto z noclehárny. Jestli chcete vědět víc, musíte se zeptat někoho, kdo tam byl.

Hodně srandy a zážitků bratříčkům a sestřičkám a také pevné nervy a hlasivky vedoucím přeje do roku 2011 za všechny z oddílu Meďátek

If

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Listopadová výprava do Rychnova nad Kněžnou

V sobotu 14. listopadu jsme se Světluškami podnikly další výpravu, tentokrát jsme autobusem dojely do Rychnova nad Kněžnou. Počasí jsme měly nádherné, takže když jsme dorazily do Rychnova, vyrazily jsme přes Staré náměstí na Poláčkovovo náměstí, kde jsme se cestou vyfotily se sochou pěti kluků (až tam některé Světlušky zjistily, že to je parta kolem Petra Bajzy z knihy Bylo nás pět) a pokračovaly dál. První zastávku jsme měly v Zámeckém parku, kde už holky přepadl hrozný hlad, takže jsme během lezení na prolejš-

kách stihly i svačinu. Když jsme procházely kolem stadionu, napadlo samotné Světlušky (!), že by mohly chvíli běhat, a tak si daly závod okolo celého stadionu. S velkým náskokem zvítězil Lucák.

Po chvilce vydýchání jsme ulicí nazvanou Jabloňová alej došly k Altánku, kde jsme se naobědvaly a pokračovaly k rychnovskému koupališti, u něhož jsme s holkami zahrály nějaké hry. Vyhodnotily jsme soutěž, kolik se o sobě cestou dozvěděly, zahrály si hru na „Zelí a ochránce“ a po chvíli jsme se opět vydaly na cestu. Po nějaké době jsme konečně došly do cíle – k Ivanskému jezeru. Díky

počasí tam bylo opravdu krásně a my se mohly s našimi svačinami podělit s kachnami i kačery. Nazpátek jsme od koupaliště šly jinou cestou, a to přes Jungovo nábřeží až do ulice Chaloupky, kde jsme si prohlédly (jak už je jasné z názvu) chaloupky v podzámčí. Unavené jsme došly na autobusové nádraží, kde jsme si koupily něco dobrého na cestu a počkaly na autobus zpět. Doufám, že se první jarní výprava povede stejně jako ta poslední listopadová...

Šárka

Vánoční schůzka světlušek 18. 12. 2010

Vánoční schůzka se původně měla konat v Borovnici, kde byla letos Vlčata na výpravě. Nakonec jsme se však uchýlily – vzhledem k neustávajícím sněhovým kalamitám a nejistotě vlakové dopravy ČD, která opravdu v tomto období jezdila stylem „Čekej Dlouho“, a my jsme čekat dlouho a mrznout

opravdu nechtěly – do hořejší klubovny.

Ještě před příchodem Světlušek jsme s Kafkou dobalovaly poslední dárečky pro holky. Kafka hlavně náš „vedoucovský dar“, a to kalendář 2011 s fotkami z předešlých let. Nejprve jsme se rozdělily do skupinek, jak kdo chtěl, a začaly jsme vyrábět z barevných papírů a proužků řetězy. To bylo fantastické! Holky se opravdu snažily,

takže řetězy byly nádherné jak svou barevností, tak i délkou! Když jsme totiž všechny spojily, daly přes celou velkou klubovnu a ještě kus! Překvapením byla další hra, a to speciální „světluškovské aktivity“. Pokud tuto hru znáte, víte, že je postavena na 3 činnostech – kreslení, slovním vyjádření a pantomimě. Připravily jsme pro holky speciální slova, které si losovaly z klobouku, a ty pak musely nakreslit, vysvět-

lit či předvést tak, aby je ostatní světlušky poznaly. Hodnotil se jak výkon „aktivní“ světlušky (postup vpřed o 1-3 políčka dle kreativity projevu a snahy), tak té družiny, která „uhodla“ (postup o 1 pole vpřed). Největší úspěch mělo kreslení (např. noviny, batikované tričko nebo anglický trávník), populární byla pantomima, ale pouze u hádajících. Slovně nám dal zabrat „hrdina“, precizně byly vysvětleny korunovační klenoty Terkou – Myškou.

Když dorazily poslední světlušky z lyžáku a náš Tanker z Hrádku, mohly jsme se vydat do Provozkého údolí ozdobit vánoční stromeček. Protože se ale holky bály jít v noci kolem hřbitova, musely jsme se nakonec rozdělit. I z časových důvodů (byly jsme pomalejší než jsme čekaly), jsme se nakonec uchýlily na Novohrajd, kde jsme nejprve s hrstkou statečných našly poklad! Potom jsme se klouzaly po stráni a hledaly vhodný stromeček. Tím se stal zřejmě již letitý: šípkový keř. Holky sice zprvu protestovaly, ale jehličnan nebyl v dohledu, tak jsme to musely vyřešit operativně.:-) Stouply jsme si do kruhu a zapálily svíčky. Byla děsná zima! Zazpívaly jsme si pár koled, a pak se chytly za ruce a vytvořily kruh přátelství. Úplně nakonec jsme se snažily sfouknout co nejvíce svíček ostatních a svoji uchránit. Zpět jsme šly už přes pole, některé se zářícími svíčkami.

V klubovně jsme se převlékly do spacího, rozmístily molitanky (to už bylo horší), ale protože ještě nedorazil Ježíšek – Šárka, zahrály jsme si hru „na přání“ – městečko Palermo v upravené verzi „na vlkodlaky“. Každá světluška má před sebou obrázek toho, co bude celou hru předsta-

vovat (vlkodlaka, holčičky s ďalekohledem, hodné čarodějnice, anděla). Obrázky kreslily páteční světlušky a jsou opravdu moc krásné. Nejdřív městečko spí a v noci se dějou věci (dobré i zlé), no a ve dne se všichni soudí, hádají, obhajují a pak jdou zase spát. A tak stále dokola, dokud nejsou vlkodlaci potrestáni. A paaak... přijela Šárka!!!! Jóóó!!! Takže jsme se všichni sesypaly kolem stromku, který byl doslova obložený dárky. Ježíškem byl tento večer opravdu každý. Asi jsme byly opravdu hodné. A Ježíšek byl letos opravdu šikovný. Udělal krásná vánoční přáníčka, napekl a ozdobil roztomilé perníčky či vyrobil záložky do knížek. Moc děkujeme! A protože dáreků bylo dost a rozdávání se protáhlo, šly jsme do hajan a na dobrou noc Skotík tiše hrála koledy. Kdyby jen do toho někdo stále nechrápal, holky!!

Ráno (překvapivě) všichni spaly asi tak do 7hod. To byl úspěch. Pak odešla první skupinka do kostela, udělaly jsme si čaj a začaly si postupně balit. Nejdřív spacáky a samy sebe, potom došlo i na úklid klubovny. Všechna čest, že se zapojily (hlavně díky Šárce, které patří dík za skvělou dělbu práce) všechny Světlušky. Uklízely se molitanky (aby se pak vzápětí mohly zase vytáhnout a roztahat po klubovně, aby vyschly, jak nás Petr poučil), zametalo se, vynášely odpadky, uklízelo a mylo nádobí. No a od 9 do 10 zuřil lýtý boj v cinkané, během něhož postupně odpadaly světlušky, pro něž si přicházely maminky a tatínkové. Některé nechtěly, nechtěly odejít. Ale musely... Tak v příštím roce holky naše!!!

Jak Dobruška málem přišla o Betlémské světlo

Je 24. 12. 2010 13:50. Vcházím do kostela sv. Václava, kde u betléma hoří velká svíce. Betlémské světlo, které k nám dorazilo až z města Betléma. Na lavici sedí Ela. Zatím čeká. Za chvíli tu jsou i ostatní světlušky – Jája, Báďa, Šája, Terka – Myška, Andulka, posléze na chvíli i Hanička s Bárou. Všichni chtějí držet čestnou stráž a plamínek chránit před zhasnutím. Přichází první lidé, kteří si chtějí rozzářit Štědrý den. Světlušky se nejprve handrkují „kdože bude zapalovat“, pak si ale stanoví pořadí, které se snaží už beze příjímí. Špejle rychle ubývají. Aby taky zbylo něco na kluky, kteří mají přijít za hodinu!! Je to dobré. Všem přejeme krásné svátky i lidé nám. Někteří nám podávají ruku. To je fajn. Někteří se i vrací. Světýlko jim venku zhaslo. Lucerničky mají opravdu nádherné – dřevěné, vyřezávané, nebo skleněné malované i staré „petrolejky“. Koho zapalování omrzelo, rozdává skautské kalendářiky. Jedna babička se vrátila už asi potřetí. Světýlko jí opět zhaslo ještě než vyšla z kostela. Chce si ho zapálit sama. Zapaluje špejličku, svíčku uvnitř lucerničky, špejličku chce sfouknout, ale ouha... Závan dechu zháší naši velkou „posvátnou“ svíci! Světlušky zklamání – tohle se přesně nemělo stát! Co budeme dělat?! Babička je z toho také celá špatná. Naštěstí máme „v zákrytu“ pečlivě schovanou malou petrolejovou s betlémským světýlkem – do zálohy – právě pro tyto případy. Rozsvěcíme velkou svíci a můžeme zhluboka vydechnout. Vánoce i s betlémským světlem jsou zachráněny! :-)

ODDÍL VLČAT

V následujících několika málo řádcích se vám pokusím nastínit dění v oddílu Vlčat za období listopad – prosinec. Na úvod prozradím, že bylo velice plodné. Vyrazili jsme hned na dvě dvoudenní výpravy, 3.12 také proběhl Skautský Mikuláš, na který se kluci poctivě připravovali. Bohužel já jsem na této akci chyběl, takže nemohu podat podrobnou reportáž, ale myslím si, že mnoho z vás, našich čtenářů, přítomno bylo, takže si dovedete udělat obrázek sami.

Takže, teď něco málo k naší listopadové výpravě na Vysočinu. Ta se konala o víkendu 20.-21. listopadu na chalupě našeho střediskového vůdce Petra Poláčka - a sice v malebné vesničce zvané Borovnice. Hned po příjezdu nás Petr zavedl k budově bývalé rychty, kde jsme si vyslechli strašidelný, neřku-li hororový, příběh o zamordovaném převozníkovi, jehož tělo se našlo právě v budově rychty. Ač Petr poté přiznal, že si dělal legraci, většina už měla stejně v kalhotách naděláno z Petrova sugestivního přednesu. Vrátili jsme se tedy na chalupu, převlékli jsme si trenky a vyrazily jsme na menší výlet. Naším cílem byla jedna skála, jejíž jméno jsem bohužel již zapomněl, ale jejíž nadmořská výška je něco přes 700 m.n.m. Všichni tuto závratnou výšku překonali, takže nezbylo než se opět vrátit do chalupy, kde jsme se zabydleli a připravili vše potřebné na večerní opékání buřtů. Večer u ohně se konala ještě taková

zvláštní aukce. Dražil se Tvarohův nůž, který ztratil na výletě. Za platidlo sloužili místo peněz dřepky a mohl se přihlásit kdokoliv z kluků. Přihlásilo se cca. pět odvážlivců, mezi kterými samozřejmě nemohl chybět ani samotný majitel. Vstupné do aukce bylo osmdesát dřepů. To všichni zvládli, ovšem většina odpadla zhruba po 160 dřepch. Zůstali jen tři borci Kuba, Tvaroh a Martin. Bylo to velice napínavé, kluci přihazovali závratné cifry. Asi po 360 dřepch odstoupil Kuba, už i to byl nadlidský úkol, a když poslední dva stateční měli v nohou 500 dřepů, rozhodl se Vašek aukci ukončit dohodou. Tvaroh dostal svůj nůž nazpět a Martin si svým výkonem vysloužil přezdívkou Dřepák a k tomu ještě zbrusu nový nůž. Ruku na srdce, kdo z nás by byl schopen takového výkonu? Po buřtech jsme si zahráli ještě nějaké hry uvnitř v chalupě a odebrali se na kutě. Druhého dne udělal Petr klukům naučnou prohlídku po jeho Muzeu chalupnictví, při které se dozvěděli mnoho zajímavostí o životě na vesnici. A jelikož prutů na fagule není nikdo dost, tak jsme ještě před odjezdem vyrazili do lesa a nějaké si nadělali do foroty. Výpravy se zúčastnilo zhruba 16 kluků a vedoucí Petr, Vašek, Jana, Vlastič, Weyr a já.

Další velkou akcí a zároveň poslední v tomto kalendářním roce byla Vánoční výprava na Nový Hrádek. Konala se o víkendu 18.-19. prosince a zvláštní byla v tom, že spolu s Vlčaty na ni vyrazili i Mohykáni. Na-

ším útočištěm se v těch krutých vysokohorských podmínkách, které na Hrádku panovaly, stala budova zdejší sokolovny. Čekala nás tady jedna vytopená místnost na spaní, ale jinak tam žádné převratné teplo nebylo. Ale co, nejsme žádný mejdla a navíc jsme se dostatečně zahřáli při fotbálku, který jsme si zahráli, nebo na trampolíně, a kdo byl dost ohřátý, mohl se nechat zchladit studeným potem, který ho polil při lezení na horolezeckou stěnu. Zkrátka, vyžití tu bylo dost a dost. Navečer jsme se s kluky vydali na náměstí ke krásně ozdobenému stromečku, kde jsme si zazpívali nějaké koledy, zhodnotili končící rok a předaly nějaké ty dárečky. V sokolovně pak už každý jenom rozjímал a užíval si ducha Vánoc, který prostoupil naše tělo a duši, kterou zahrál tak, že už nikomu nemohla být zima. Druhý den ráno jsme se v poklidu autobusem vrátili do Dobrušky, a poté se odebrali k domovům. Výpravy se zúčastnilo 11 Vlčat a 8 Mohykánů. Bohužel výprava se stala osudná Dudymu, který po krátké výpravě k hrádovským vrtulím onemocněl, takže si pro něj museli přijet rodiče. Jinak si myslím, že se výprava vydařila, a kdo na ní jel, tak neprohloupil.

Na závěr zbývá už jen popřát štěstí a zdraví do nového roku. A ať je ještě lepší než ten předchozí!

KOULE

ODDÍL SLUNEČNÍC

V listopadu probíhaly schůzky ve stejném stylu jako vždy. Hrály jsme různé hry, zkoušely nové i staré, popř. to různě kombinovaly s procvičováním uzlů, kytek apod. Ke konci měsíce jsme se taky pomalu začínaly chystat na Mikulášskou...

Co se týče dalšího dění v listopadu, absolvovali jsme společně s bratry Mohykány výpravu. Jednu sobotu, přesněji 13. listopadu, jsme se sešli na Laichterce a nechali se dovézt do Olešnice, abychom se pak mohli pohodlně vydat na Velkou Deštnou, která byla naším cílem. Šli jsme přes Šerlichův mlýn, kde jsme si dali malý svačino-oběd a pokračovali jsme na „Masaryčku“. Tam jsme nedolali a zalezli před větrem do tepla na čaj. Měli jsme dost času, takže jsme tam nějakou tu chvíli poseděli. Zbytek cesty už utekl rychle, a tak jsme brzo stáli na vrcholu Velké Deštné. Většina z nás tam byla poprvé od doby, co tam jaksi chybí rozhledna a... no, opravdu tam chybí. Společně jsme se vyfotili a šli pomalu

do nedalekého „bufetu“, kde jsme měli přespat. Co se dělo do sedmé večerní nevím, protože si nešťastník Adam nechal prst ve dveřích, takže jsem ho s Tínkem doprovodila do rychnovské nemocnice, kde mu to zašili a dostal svolení vrátit se zpátky. Když jsme se vrátili, v polovině bufetu vegetovali nějakí mladí lidé, kteří se chvílemi chovali dost tragicky, ale nakonec to dopadlo dobře, na noc jsme se měli kam uložit, večere se dle mého taky povedla, většina z nás se i dobře vyspala, a tak se nám ráno šlo domů poměrně dobře.

Hned první pátek v prosinci jsme neměly klasickou družinovku, jelikož jsme místo toho šly do tělocvičny Školy Fr. Kupky v Dobrušce, kde se konal i letošní „Skautský Mikuláš“. A tak jsme tam seděly, zhlédly scénky jednotlivých oddílů, holky předvedly svoji scénku, dostaly od anděla sladkou odměnu, a šly jsme spokojené domů.

Týden poté, tedy 13. prosince, jsme se sice sešli v klubovně, ale už ve tři a společně s

Mohykány a Petrem. Tentokrát nás čekalo vyrábění korun na Tříkrálovou sbírku. A tak jsme si vytvořili různé skupiny a načrtávali, stříhali a lepili...a stejně jsme to nestihli. No, snad příště.

Poslední dění, které jsme před Vánocemi zvládly, se konalo v Mastech. Místo poslední družinové schůzky v tomto roce jsme se vydaly v pátek na výpravu. Bylo nás poskromnu, ale o to víc si to holky užily...teda alespoň to říkaly. Holky si zkusily zase po roce různé zvyky, jedly jsme cukroví, popíjely čaj, zpívaly, sešly jsme se u stromečku, nadělily si dárky a druhý den vše poklidily a s přáním pěkných svátků jsme se vydaly do svých domovů.

Více jsme toho za rok 2010 nestihly, a tak o dalším dění zase příště. Vstup do roku 2011 pravou nohou, hodně zdraví, štěstí a úspěchů vám za oddíl Slunečnic

Slaměa

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Začal listopad, a jelikož se to-
muto měsíci takto neříká jen tak
„zbůhdarma“, bylo spadané listí
úplně všude. Takže se Mohykáni
spolu s oddílem Slunečnic dali
do hrabání listí kolem kluboven,
bylo ho opravdu dost, zabralo
nám to skoro celou schůzku.
Na druhé listopadové schůzce
jsme využili ještě celkem dobrého
počasí, každý si vzal ze skladu
kosočtvercovou celtu a před
klubovnou jsme trénovali stavění
jehlanů (stan pro dvě osoby,
skládající se ze dvou kosočtver-
cových celt vzájemně spojených
olivkami (knoflík ve tvaru vá-
lečku)). Někteří dříve, někteří
později, někteří bez rady, někte-
ří s radou, nakonec ale všichni
úspěšně postavili svoje provi-
zorní obydlí. Dále jsme se dali
do stavby velkého stanu. Bylo
nás deset, tudíž jsme měli deset
celt. Z několika variant jsme si
vybrali pětiúhelníkový stan a
dali se do stavění. Protože se už
docela rychle stmívalo, tak jsme
stavbu trochu uspěchali a kvůli
nedokonalostem ve spojení
cípů celt vypadal stan spíš tak,
jako bychom ho našli po několi-
ka letech v zapomnění. Alespoň
jsme zjistili, na co je potřeba dát

při stavění pozor, a poučení pro
příště jsme vše uklidili a schůzku
ukončili. Na další schůzce nám
počasí moc nepřálo, a tak jsme
ji strávili v klubovně, kde jsme
se nejdříve učili kytičky, a po-
tom hráli několik jednoduchých
her. Například jsme zkoušeli
malovat různé jednoduché ob-
rázky po tmě, nebo jsme zkou-
šeli svoji všímavost hledáním
špendlíku s červenou hlavičkou
zabodlého někde v klubovně.
Na poslední listopadové schůz-
ce jsme nacvičovali scénku pro
Mikuláše, abychom ho mohli
za týden trochu pobavit a tím si
zasloužit nějakou tu sladkost. O
týden později, byla tedy místo
normální schůzky mikulášská
besídka. Ve staré tělocvičně zá-
kladní školy Františka Kupky se
sešly všechny dětské oddíly a po
příchodu Mikuláše v doprovodu
čerta a anděla předvedly své na-
cvičené scénky, za které je Mi-
kuláš odměnil sladkostmi. Na
druhé prosincové schůzce jsme
se jali příležitosti pomoci dob-
ré věci a spolu se Slunečnicemi
jsme se pustili do vyrábění ko-
run pro skupinky tříkrálových
koledníků, které budou týden
po novém roce vybírat přispěv-

ky pro charitativní činnost po
celé Dobrušce a okolí. Za celou
schůzku jsme jich stihli dokon-
čit většinu, na asi třetinu se ne-
stihly nalepit suché zipy, ty byly
dolepeny o následujícím víken-
du při šití nových tee-pee.

V prosinci jsme také vyrazi-
li na vánoční výpravu na Nový
Hrádek. Tam jsme měli spolu s
Vlčaty pronajatou sokolovnu.
My jsme šli pěšky z Dobrušky,
zatímco vlčata jeli autobusem,
byli tam tedy dříve a při našem
příchodu zrovna vyrazili na pro-
cházkou po okolí. Když se vrátili,
byl vyhlášen fotbalový turnaj.
Hrálo pět týmů, tři vlčácké a
dva mohykánské. Ti, co zrovna
nehráli, zkoušeli zdolávat lezec-
kou stěnu, nebo řádili na vel-
ké trampolíně. Večer se Vlčata
odebrali ven ke stromu, aby se
obdarovali dárky, Mohykáni zů-
stali uvnitř. Po návratu Vlčat se
vyhlásily výsledky turnaje a šlo
se spát. Ráno po snídani, balení
a úklidu jsme se vydali na auto-
bus, který nás z Hrádku odvezl
domů do Dobrušky.

Jirka

ODDÍL ROVERŮ a RANGERS

Kmen R&R funguje dost spontánně, zřídka kdy se schází, ale členové kmene vypomáhají u ostatních oddílů, nemusíme se tedy bát o jejich časovou vytíženost, díky nim si čtete i tyto řádky v Totemu.

Na závěr roku proběhla blesková akce „silvestrovská procházka“, moc se nás nesešlo, ale kdo přišel, nelitoval! Nebudte příště líní a přijďte, kolik máme v roce možností se vidět, kamarádi?

S přáním všeho dobrého do nového roku za kmen R&R

DO NOVÉHO ROKU 2011

ZAMYŠLENÍ VEDOUcíHO DOBRUŠSKÉHO STŘEDISKA ING. PETRA POLÁČKA

Tak máme zase další kalendářní rok za sebou.

Většinou každý člověk – skauty nevyjímaje – se alespoň na chvíli zamyslí, co starý rok přinesl či odnesl a co nás asi nejspíše čeká v roce novém. Co se podařilo a co ne. Mladí lidé většinou pouze letmo zrekapitulují řadu svých úspěchů – vždyť mají ještě všechno před sebou... Naopak ti starší – ti, kteří již započali tu druhou polovinu svého životaběhu – věnují delší čas vzpomínkám a hloubání, o co náš svět přišel, jak se změnil a kam směřuje...

Čím je člověk starší, tím více si uvědomuje, jak pomíjivá je hodnota věcí hmotných a jak důležité jsou pojmy nehmotné. V první řadě je to osobní zdraví. – To, co mladý člověk považuje za samozřejmost, to se stává se vzrůstajícím věkem, kdy nastupují ledasjaké neduhy, pojmem stále důležitějším. V druhé řadě pak se vzrůstajícím věkem nabývají na významu i další kategorie – přátelství, mezilidské vztahy, otázky duše a ducha. Tedy to, co můžeme my skauti shrnout pojmy Krása – Lásky – Pravda (a snad i ta Síla, byť půjde spíše o sílu ducha a pevnost názoru nežli o sílu fyzickou, která přísluší právě mladí...)

I já – člověk řekněme zralý – již začínám více bádát právě v té oblasti druhé. Osobní zpyto-

vání mých úspěchů či spíše poklesků je jistě také důležité, ale to, kolik kil jsem zase přibral, čtenáře Totemu asi až tak moc nezajímá. Mnohem důležitější je nepochybně pohled ze skautské pozice.

Jednak proto, že obnovený skauting v naší zemi funguje bez přerušení již dvacet let (se všemi klady i zápory), jednak proto, že po čtyřech letech ve funkci snad již mohu poměrně objektivně vnímat naše dobrušské skautské společenství.

Co se týče onoho dvacetiletí svobodného vývoje – ta svoboda je největší devízou, největším kladem. Což však ocení správně spíše jen ti starší – ti, kteří pamatují obdoby nesvobody – ať již stalinistického komunismu nebo hitlerovského nacismu. Kdy vše svobodné, včetně hrdeho a nepoddajného skautingu, bylo perzekvováno a zakazováno. Těžko mladým lidem vysvětlovat, co to je svoboda, když nic jiného neznají a považují ji za samozřejmost – stejně jako zdraví a fyzickou sílu svého věku. A v tom právě tkví největší nebezpečí a úskalí pro budoucnost. Pamětníci umírají, lidé v rámci duševní hygieny na špatné věci zapomínají a mladí lidé historickou paměť nemají. Zřejmě proto se na seriály typu Major Zeman dívají jako na thriller, se stejnou váhou jako na westerny či reality show.

Zřejmě proto se potichu do významných veřejných funkcí potichu vrátila řada kmotrů, kteří byli angažováni již za totality a kteří pomáhají pouštět žilou veřejným rozpočtům. Zřejmě proto se plíživě objevují totalitární praktiky, a to nejen u nás (vždyť například v sousedním Maďarsku si nedávno dovolila zadlužená vláda zákonem ukrást soukromé penzijní fondy). To vše se děje za stále sílící computerizace a globalizace informačních toků, což může značně pozměňovat sociální chování dětí a dorůstající mládeže. Bez mobilu, e-mailů a internetu se dnes již neobejdeme. Ale je to stejné jako s tím ohněm – dobrý sluha, zlý pán. A těžko předpokládat, že děti na facebooku či podobných tzv. sociálních sítích budou probírat morální témata pravdomluvnosti, upřímnosti, slušnosti a prospěšnosti, tedy

témata, na nichž stojí skautské zákony.

A zde nastupuje nekonečná mravenčí práce slušných rodičů, poctivých učitelů i nás – skautských vedoucích –, abychom uměli svým osobním příkladem – hlavně činy a skutky, doprovázenými slovy, nastavovat v dětských myslích ty správné priority. Aby z našich dětí rostla elita morální a nikoliv počítačová. (A je lhostejno, budou-li se živit rukama nebo mozky). Abychom mohli věřit, že naši potomci snad nikdy v budoucnu nedopustí žádná zvěrstva, na kterých geniální manipulátoři davů typu Hitler, Stalin, Mao či náš Gottwald postavili své totalitní útlaky svobodných...

Chci věřit a věřím, že v našem dobrušském středisku přispíváme svou činností i k tomuto veledůležitému společenskému úkolu. Přeji si, aby z oněch desítek našich Medátek, vlčat a světlušek, jejichž rodiče jsme přesvědčili o užitečnosti skautingu, rostli lidé ušlechtilí a čestní – například jako br. Galí

(Jan Doležal), jehož jsme loni skautskou večerkou doprovodili k věčnému spánku.

Chci věřit, že umíme pro děti a mládež namíxovat správný poměr vztahu k přírodě a zábavy, ale i práce a výchovy k ušlechtilosti, což by měla být naše významná odlišnost od jiných obdobných organizací, které zpravidla mixují (byť velmi zručně) pouze zábavu se zábavou. Zastávám názor, a přál bych si, abych uměl přesvědčit všechny skautské vedoucí a rodiče bez výjimky, že správný člověk se musí umět nejenom bavit, ale i umět se o sebe manuálně postarat, čili pracovat, a v žádném případě nikdy nelhat, nedělat podpásovky ani jiné podobné projevy morálního mráctví. A k tomu by měla sloužit naše skautská stezka – přírodou, zábavou, prací.

Děkuji vám všem, kteří naše ušlechtilé poslání pomáháte naplňovat.

Děkuji všem vedoucím – starším i mladším, kteří bez nároku na odměnu s nejlepším vě-

domím a svědomím věnují své znalosti a dovednosti dětem či chodu střediska.

Děkuji všem členům registrovaným, členům minulým i příznivcům za jakoukoliv pomoc, kterou poskytli nebo ještě poskytnou pro zdravý vývoj našich dětí i povznesení morálního citění v Dobrušce a okolí.

Jmenovitě děkuji redakční radě Totemu a správcům webových stránek za nadšení, se kterým pomáhají šířit povědomí o skautské prospěšné činnosti.

Děkuji samozřejmě rodičům, kteří především vychovávají své krásné děti, aby byly krásné nejen tělesně, ale hlavně duševně.

A přeji si, abychom všichni společně v našem záslužném konání vytrvali i v novém roce 2011. Abychom nepolevovali a měli dostatek sil a duchovní motivace i v letech následujících, ať už jsme v jakékoliv obtížné situaci zdravotní, rodinné či osobní. Zkrátka abychom tu svou káru táhli dál, ať už v novinách píšou či zlí lidé říkají cokoli.

Loučím se s vámi heslem

**„SKAUTING PRO ŽIVOT...
aneb
PŘÍRODOU A ŽIVOTEM K ČISTÉMU LIDSTVÍ!“**

A těším se, že se společně všichni setkáme v sobotu 29. ledna 2011 na výročním ovarovém sněmu.

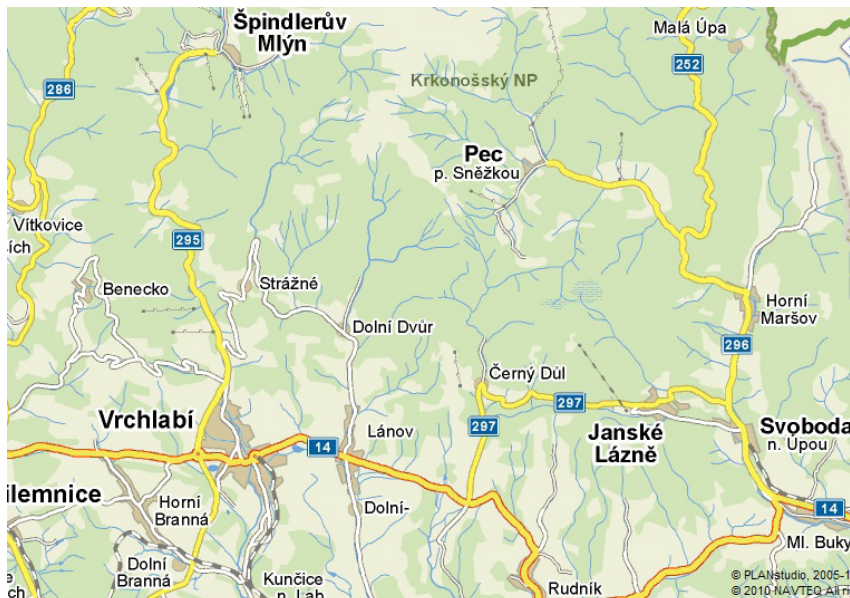
V Dobrušce, dne 3. ledna 2011

TIP na VÝLET

LYŽOVAČKA V KRKONOŠÍCH

Tradice lyžování v Krkonoších je spojena se jménem hraběte Jana Harracha, který pro své lesní dělníky zakoupil několik párů lyží kolem roku 1890. Krásně o tom vypráví film Krakonoš a lyžníci. Účelem dnešního Tipu na výlet ale není vzpomínat na staré časy, nýbrž pozvat sněhumilné do našich nejvyšších hor právě v zimním období.

Sjezdaři a snowboardisté najdou v Krkonoších několik špičkových areálů, ale také spoustu sjezdovek pro začátečníky. Co se týče dostupnosti z našich končin, lze jistě doporučit tato místa:

Skiareál Benecko najdeme severozápadně od Vrchlabí, nabízí vyznavačům sjezdového lyžování 8 lyžařských vleků, má ideální podmínky pro děti, začínající lyžaře a snowboardisty. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 450 Kč, děti 350 Kč.

Černá hora - Janské Lázně

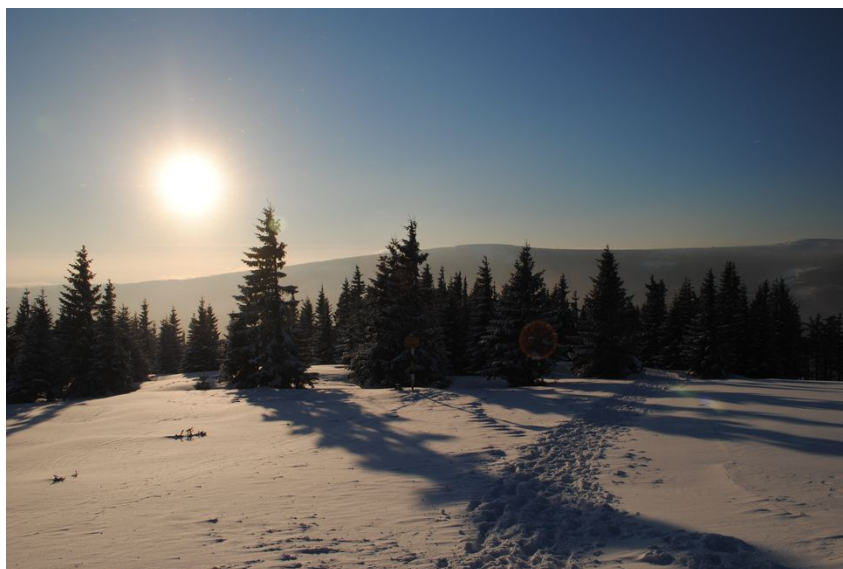
- středisko zimních sportů ve východní části Krkonoš na svazích Černé hory (1299 m.n.m.). Jedná se o nejdelší sjezdovku v republice. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 590 Kč, děti 360 Kč. Lze použít skibus zdarma od nádraží ve Svobodě nad Úpou.

Skipark Černý Důl zajišťuje lyžařské vyžití pro každého lyžaře s rozmanitými sjezdovými terény i délkami vleků a tratí. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 550 Kč, děti 350 Kč.

Skipark Mladé Buky - lyžařský areál na cestě z Trutnova do Svobody nad Úpou. Osm vleků a sjezdovky různé obtížnosti, U-rampa, snowpark s 8 překážkami a třemi skoky, Kidpark nejen pro nejmenší, technické zasněžování, kvalitní večerní osvětlení celého areálu a parkoviště zdarma přímo v areálu. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 430 Kč, děti 330 Kč.

Pec pod Sněžkou - známé středisko pod nejvyšší horou České republiky, které poskytuje díky své poloze ideální sněhové podmínky 5-6 měsíců v roce. Jde o jedno z největších středisek u nás, největší sjezdovky jsou Javor, Zahrádky a Hnědý vrch. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 600 Kč, děti 380 Kč. Lze použít skibus z Janských Lázní.

Ski areál Špindlerův Mlýn - dá se říct, že hlavní zimní město republiky. Jde o mezinárodní středisko v centrální části Krkonoš s vynikajícími podmínkami jak pro sjezdové, tak pro běžecké lyžování. Největší sjezdovky

jsou Medvědín, Hromovka a Svatý Petr. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 600 Kč, děti 400 Kč.

Skiport Velká Úpa se nachází v centru obce Velká Úpa přímo na trase Trutnov – Pec pod Sněžkou. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 600 Kč, děti 380 Kč.

Skiareál Herlíkovice najdeme mezi Vrchlabím a Špindlerovým Mlýnem. Moderní dopravní zařízení a kvalita nabízených doprovodných služeb jsou na vysoké úrovni. Za celodenní jízdné zaplatí dospělí 550 Kč, děti 350 Kč.

Pro běžkaře jsou Krkonoše skutečným rájem. Je zde přes 500 km upravovaných stop. Kolem většiny středisek najdeme upravené okruhy pro nenáročnou i náročnou, skutečnou perlu však je Krkonošská lyžařská

cesta, tzv. magistrála. Jedná se o 90 km upravených stop z Harrachova do Žaclěře. Na hlavní hřebeni se dostane na Labské louce, dále vede přes Zlaté návrší do Špindlerova Mlýna, poté přes Pláně na Klínové boudy a bufetu Na Rozcestí. Dále sjedeme přes Liščí horu nad sjezdovku Zahrádky v Peci pod Sněžkou, kde se trasa dělí. Jedna část vede přes Pec, Velkou a Malou Úpu a Albeřice, druhá část přes Černou horu do Horního Maršova a přes Rýchory do Žaclěře.

I další úseky hlavního hřebene jsou na běžkách většinou sjízdné, musíme ovšem počítat se silnějším větrem a neupravenou stopou. Zajímavou možností je třeba trasa od pramene Labe přes Vysoké kolo na Špindlerovku, odtud dále k Luční boudě a přes sedlo Luční hory na Výrovku. Zvláště zde je třeba

počítat s ledovatým povrchem při prudkém sjezdu nad lavinovým polem Modrého dolu.

Ježour

Použité zdroje:

www.mapy.cz

<http://www.ceskehory.cz/krkonose/>

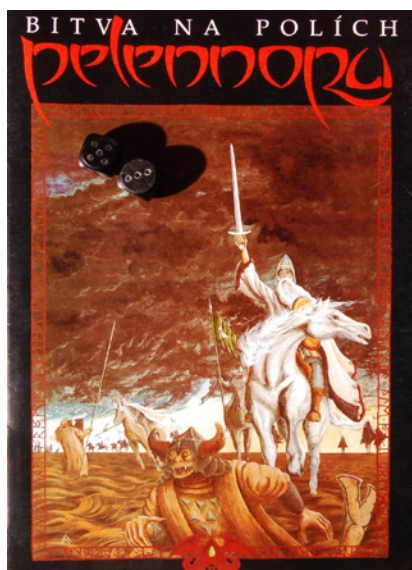
<http://www.celysvet.cz/>

TIP NA HRU

BITVA NA POLÍCH PELENNORU

Vzhůru teď, vzhůru Jezdci Théodenovi!

Litý boj čeká: plameny a činy!
Kopí se štípe, štít jiskry křeše,
den mečů, den rudý, nežli slunce
vzejde!

Jedte jen, jedte! Do Gondoru jedte!

S tím sáhl po velikém rohu, který nesl jeho praporečník Guthláf, a zadul do něho tak, že se rozpukl. Rázem se zvedly všechny rohy v celém vojsku a zazpívaly, a jejich troubení v onu hodinu bylo jako bouře na pláni a hrom v horách.

Jedte jen, jedte! Do Gondoru jedte!

Najednou král křikl na Bělohříváka a kůň skočil vpřed. Za ním se třepotala jeho zástava, bílý kůň na zeleném poli, ale on ji předháněl. Za ním hřměli rytíři z jeho domu, ale král byl stále před nimi. Jel tam Éomer, bílý koňský ohon mu rychlostí vlál za přílbou a čelo prvního éoredu burácelo jako zpěněný příboj na pobřeží, ale Théodena předjet nemohli. Byl jako posedlý smrtí, či snad se mu bo-

jová zuřivost jeho otců rozběhla žilami jako nový oheň, letěl na Bělohříváku jako bůh ze starých dob, jako sám velký Oromě v bitvě Valar, když byl svět mlád.

J.R.R. Tolkien, Návrat Krále

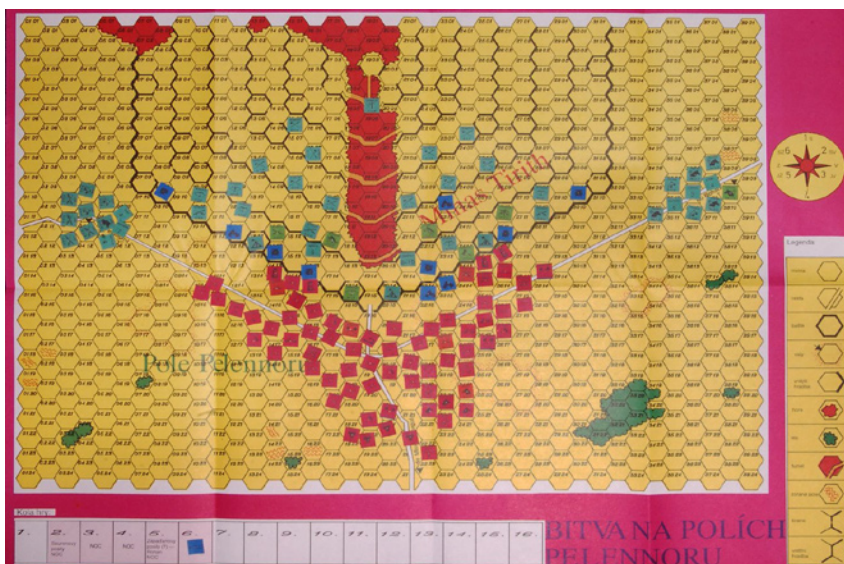
„Bitva na polích Pelennoru“ je strategická válečná hra pro dva hráče. Na motivy třetího dílu trilogie „Pán Prstenů“ od J.R.R. Tolkiena simuluje největší a nejrozhodující bitvu mezi silami temnot a spojenými národy Západu o osud Středozemě.

Postavy, oddíly, oblévací stroje a většina situací ve hře vznikly podle knihy. Pravidla však musela být formulována tak, aby obě strany měly stejné šance na vítězství.

Jeden z hráčů se stává Saurem – Pánem temnot, mocnou postavou skrývající se ve stínech Mordoru, odkud řídí tažení, jež má celou Středozem podrobit vládě tmy. Bude udělovat rozkazy Pánu Nazgûlů, králi

Haradu a Gothmogovi, ovládat nespočetné oddíly skřetů a Skurut-hai, trollů, jízdní a pěší oddíly Haradu a samozřejmě i mocné olifanty. K prolomení obrany poslouží oblévací věže a katapulty vrhající jak kamení a ohnové koule, tak i uťaté hlavy nepřátel. Nechybí ani Grond na prolomení hlavní brány Minas Tirith.

Druhý hráč dostává jméno Zápaďan, což je dohodnuté pojmenování, znamenající prostě „bytost ze západu“. Zápaďan velí spojenectví národů, které se snaží zadržet Temnotu a její sluh. Hlavní obranu Minas Tirith bude řídit Gandalf s Imrahilem. Velké přesile se bude bránit pár oddílů pěchoty, lučištníků a jízdy. Vypomůže i domobrana s katapulty a kotly naplněné vroucí smůlou. Časem jim naštěstí přijede na pomoc Théoden, Éomer a Eowyn s oddíly těžké jízdy a jízdy lučištníků. Nebude chybět ani Aragornova pomoc zde v podobě oddílů jízdy a pěchoty lidí doprovázené Legolasem a Gimlim.

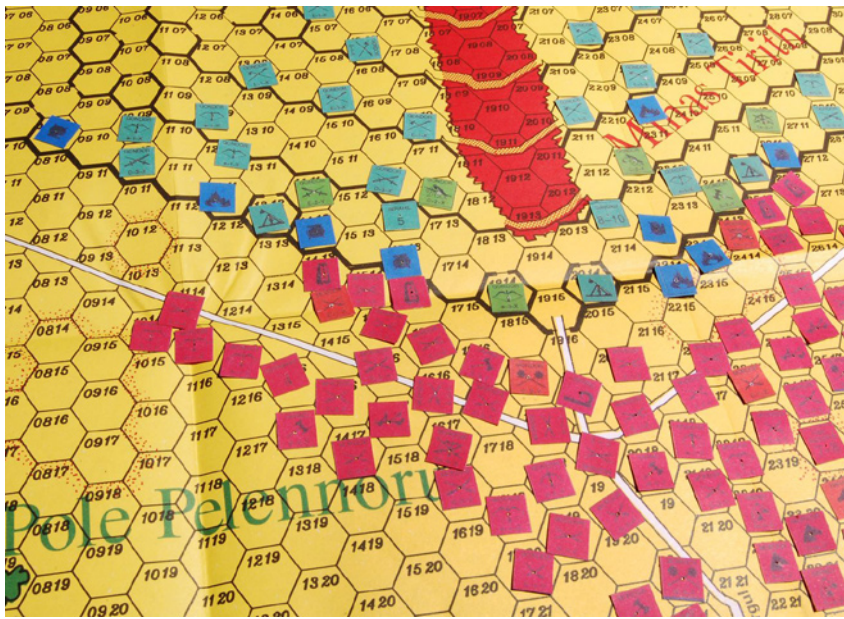
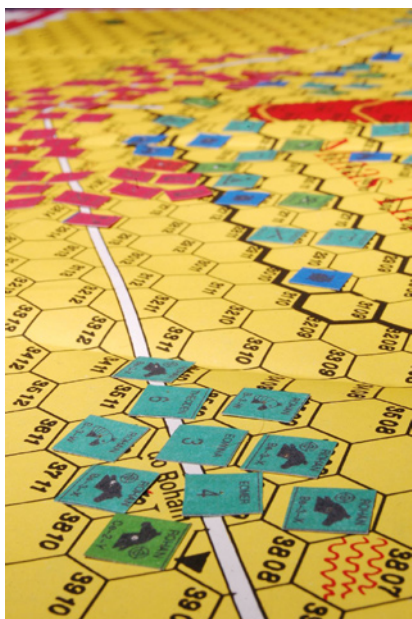

Tato hra je určena vytrvalým nejen proto, že průměrný hrací čas je kolem 4 hodin, nýbrž i proto, že plné využití všech jejích strategických a taktických možností je možné teprve po několika hrách a úplném zvládnutí pravidel. Ale nenechte se tím odradit, veškerá pravidla jsou vysvětlena jen na pár stránkách.

Jediné, co ke hře potřebujete je buď v některém obchodě hru za 79Kč zakoupit (obsahuje herní plán, žetony a pravidla s tabulkami), nebo ji mohu půjčit na okopírování či oskenování (k dispozici u mě nebo Ondry). Dále potřebujete už jen dvě šestistěnné hrací kostky a o osudu Středozemě se může svést nový boj.

Věřím, že „Bitva na polích Pelennoru“ Vás bude bavit tím více, čím déle ji budete hrát.

6

CO MŮŽEME SBÍRAT?

POŠTOVNÍ ZNÁMKY

Záliba, vášeň, závislost nebo dokonce úchylka. Těmito slovy mnozí označují fenomén s názvem sběratelství. Ale ruku na srdce: není na světě snad člověka, který by někdy něco nesbíral.

Nejsem psycholog, abych mohl s jistotou říci, kde se v lidech tento sklon bere. Důvody jsou dle mého názoru různé. V nejranější fázi může být sběratelství jen zdánlivě nevinným pokusem, jak ukrátit čas. Většinou jde už od počátku ale o něco víc, například vyjádření určitého životního stylu, naplnění touhy se něco dozvědět, něco získat, něco neustále vyšperkovávat, něčím se pochlubit...

Ať tak, či onak, lidem vždy byla, je a patrně ještě dlouho bude vlastní touha přiřazovat k sobě předměty, které něco spojuje. A pokud tato touha není zdrojem ochlazení mezilidských vztahů, tak není důvod brát sběratelství jinak než jako radostné zpestření našich životů.

V dalších číslech našeho oběžníku se dozvíte o nejružnějších možnostech, co a jak sbírat. Některé vás třeba pobaví, jiné zaujmou a najdou se možná i takové, co vás chytanou za srdce a už nepustí.

Dnes se podíváme na zoubek poštovními známkám, které už od nepaměti přitahovaly značnou pozornost sběratelů.

Filatelie

Ačkoliv se dá sbírat prakticky cokoli, jen málo sběratelských odvětví má tolik specialistů a odborníků jako právě filatelie.

Jde v podstatě o hotovou vědu, která má své pojmy, své metody, svá specifika. Krása sbírání známek však bezesporu leží, nebo minimálně může ležet, zcela mimo toto všechno. Malé zdobené papírky, nalepené na dopise, pohledu či balíku mají zkrátka své kouzlo a je na každém sběrateli známek, nakolik se jím nechá uchvátit. Zde ovšem veliký pozor! Kdo se jednou ponoří do hlubin filatelie, stane se pravděpodobně jejím oddaným stoupencem navěky.

Zobrazené dějiny

Zubaté papírky za dobu své existence vystřídal celou řadu podob. Zpočátku vlastně ani nebyly zubaté, jak dokumentují například první československé známky se známým motivem Hradčan.

Známky jsou nejen krásné svými motivy, mohou však mít pro člověka rovněž vzdělávací význam. Píší totiž historii, ne-

příslušnost k východnímu bloku. V nejtěžších časech druhé světové války byl dokonce nápis Československo nahrazen (mnohdy pouze přeražením) nechvalně proslulým „Böhmen und Mähren“. V dnešních dobách na nich najdeme vyobrazeny například slavné úspěchy českých sportovců, jak ukazují známky z loňského roku, kdy naši reprezentanti dominovali hokeji a ženskému rychlobruslení.

boť každý vládnoucí režim vždy přímo diktoval, co na známky přijde a co naopak ne. Například v našich krajích proto není náhodou, že známky dlouhou dobu oslavovaly nejen naše významné osobnosti, ale stejnou měrou také sovětské diktátory a

Pro zobrazování osobností na našich známkách však platí nebo minimálně donedávna platila přísná kritéria, podle kterých mohli být na známkách vyobrazeni pouze prezidenti nebo již zemřelé významné osoby. Toto pravidlo bylo v minulosti porušeno jen zcela výjimečně, když se například v roce 1990 objevil na československé známce papěž Jan Pavel II. při příležitosti návštěvy naší země. To zakladatel skautingu Antonín Benjamin

Svojsík byl v roce 1991, kdy se rovněž dočkal poštovní známky se svou podobiznou, již více než 50 let po smrti.

Do historie poštovních známek se však významnou měrou zapsal z českých skautů nejen jejich zakladatel. Byli to totiž právě skauti, kdo v prvních týdnech po vzniku Československé republiky zajišťovali rychlé a spolehlivé předávání listovních zásilek mezi úřady. Některé prameny uvádějí, že pošta českých skautů ve službách národní vlády se stala světovou klasikou a jedním z vrcholů české filatelie. Důkazem toho budiž tehdy vydané skautské známky.

Trocha faktů

Když už jsem začal hovořit o československých a českých známkách, dovoluji mi uvést alespoň pár zajímavých faktů. Narozdíl od známek českých, kterých do roku 2010 vyšlo 641 (myšleno samozřejmě různých

motivů či nominálních hodnot), tvoří československé známky jeden uzavřený celek o více než 3 000 kusech. Některé známky byly přitom vydány v mnohamilionových nákladech, ty nejvzácnější v počtu kolem 200 000.

Filatelisté rozlišují známky ražené a neražené, u těch se navíc ještě zkoumá, zda mají neporušený lep (taková známka se pak označuje jako svěží a má vyšší hodnotu než známka s razítkem). Protože známek na celém světě existuje dnes již nepřehledné množství a další a další rok co rok přibývají, uchylují se filatelisté většinou ke specializaci na určitý druh známek. Jde zpravidla buď o jednu konkrétní zemi (v mém případě jsou to právě zmiňované československé známky), nebo o společný motiv známek (například ptactvo, kosmonautika, sport apod.). I tak sbírka zabere zpravidla několik alb a doma pořádný kus místa.

Nová doba přináší nové možnosti

Dávno pryč jsou časy, kdy se sbírka dala rozšířit leda tak na filatelistické burze, případně za pomoci někoho ze známých, které jste už ale zpravidla stejně několikrát prosili, ať prohledají půdu. Velká část filatelistů dnes běžně hledá jak informace, tak přírůstky do své sbírky nejen ve specializovaných obchodech, ale rovněž na internetu. Toho samozřejmě s oblibou využívají různí chytrolínové a vtipálci, kteří v internetových aukcích draží známky za něko-

likanásobně vyšší ceny v naději, že jim někdo sedne na lep. I přes podobná rizika, nová doba přináší spoustu možností, jak se filatelii plnohodnotně věnovat. Na stránkách www.filaso.cz lze například nalézt kompletní seznam všech českých a československých známek vydaných od roku 1945. Po bezplatném zaregistrování si navíc může

nadšený sběratel označit, kterou známku již má, případně rovněž přidat poznámku kde, kdy a za jakou cenu ji pořídil.

Budoucnost

Najdou se jistě tací, které poštovní známky nejen neosloví, ale dokonce si z „celého toho humbuku kolem nich“ poklepou na čelo. Nabízí se otázka, zda má v dnešní moderní době sbírání známek smysl a nejde jen o určitou nostalgii či úctu ke starším generacím, které nám zpravidla předávají celé své rozsáhlé sbírky. Filatelisté však mají v této věci jasno a ať už se na ně z obálky bude usmívat Myšpulín nebo prezident, způsob, jak je dostat do alba a jednou předat v co nejucelenější sbírce svým potomkům si vždycky najdou.

Béna

Poznámka k článku: má-li některý ze čtenářů Totemu doma poštovní známky, které by byl ochoten nezištně darovat, autor článku tuto možnost vřele uvítá.

KDE JSME TÁBOŘILI

RUPRECHTICE U MEZIMĚSTÍ

Ruprechtice u Meziměstí jsou obec vzdálená necelých 50km od Dobrušky. Leží na severovýchodě naší republiky na úpatí Javořích hor nedaleko polských hranic a od roku 1986 jsou místní částí Meziměstí. Jejich chloubou a často navštěvovanou turistickou atrakcí je rozhledna na Ruprechtickém špičáku ležícím 880 m n. m.

A jak tábořiště vlastně najdete? Když asi v půlce vesnice odbočíte u hospody na východ a půjdete zhruba 10 minut pěšky po polní cestě, narazíte na malebné zákoutí se studánkou na okraji lesa a se svažující se loukou směrem k potůčku. Tady získala spousta dětí a vedoucích nezapomenutelné zážitky z letních táborů.

Na tábořiště se pohodlně dostanete autem po příjezdové polní cestě, nebo pěšky za 40 minut z Meziměstí, kam přijedete vlakem. Pannenská příroda ruprechtického tábořiště je součástí CHKO Broumovsko.

Z našeho střediska byly prvními návštěvníci tohoto

krásného tábořiště dobrušské skautky! Bylo to již v roce 1995 a na tento tábor velice rády vzpomínají. Po dvanáctileté odmlce se do Ruprechtic podívali i Mohykáni a Vlčata. I přes vysokou spokojenost s prostředím a pohostinností tábořiště na ruprechtické louce dobrušské oddíly dále netáboří, zůstávají převážně věrni svému „domovskému“ tábořišti v Orlickém Záhoří. Není ale vyloučeno, že se sem jednou zase vrátí...

Na tábořišti platí mnoho omezení, která určitě znáte i z jiných tábořišť - pouze jeden automobil (tedy dle táborníků), zákaz kácení stromů (povolen pouze sběr polomu), suché záchody atp. Bezprostřední okolí tábora tvoří velmi rozlehlá louka, zřejmě posekávaná za účelem sušení trávy. Tyto prostory přímo vyzývají k fotbalovým turnajům a jiným běhacím hrám. Louky jsou obklopeny velmi čistými jehličnatými lesy,

kde se rovněž dá hrát spousta her bez nebezpečí (většího) úrazu. Jak už bylo na začátku zmíněno, na nevyšší horu Špičák je to z tábořištěm co by kamenem dohodil, i o jedodenní výlety do přírody (a za výhledy!) není nouze. Okolo protékající potok pak splňuje požadavky na základní hygienu, avšak vodu (ačkoli je zde pitná studánka) se v případě přítomnosti menších dětí vyplatí přivážet z vesnice.

A jak jsme se měli na táboře v roce 2007?

Po dlouhé době vyjely chlapecké oddíly Mohykánů a Vlčat na společný tábor. A jelikož ruprechtické prostředí i složení táborníků byly pro vedoucí i pro děti nové, téma tábora se nabízel samo: „Trosečníci“. (Zajímavostí může být to, že v roce 1995 měly skautky tábor zasazen do tématu Cesty okolo světa, to jsme ale doposud netušili - no, není to podobné?)

Tábořiště v roce 2007

Zvykem dobrušských oddílů je odvoz dětí na tábor rodiči. Do Ruprechtic ale děti jely z Dobrušky vlakem. Ten představoval námořní loď, se kterou ztroskotali. Jejich úkolem na táboře tedy bylo přežít a uzpůsobit si živobytí tak, aby vyhovovalo lidským podmínkám – postavit umývárnu, učit se různým praktickým zručnostem, atd. Vzhledem k tomu, že děti přišly o hodinky a mobilní telefony, musely si vyrobit např. sluneční hodiny.

Klasický model táborových družin byl lehce pozměněn – děti byly vedeny ke vzájemné spolupráci v jednom velkém týmu – „táhnout za jeden provaz“. Na konci tábora se vyhlásil jeden nejlepší trosečník z Vlčat a jeden z Mohykánů. Nejstarší členové z Mohykánů v případě potřeby vypomáhali s přípravou programu, proto si vyzkoušeli obě pojetí tábora – jako hrající si děti i jako zodpovědní vedoucí.

Po celou dobu tábora si děti myslely, že tábor končí v neděli, proto pro ně bylo velkým překvapením, když se při závěrečné noční hře z pátku na sobotu dozvěděly, že pro ně jede záchranná loď. Byli to rodiče a přijeli si pro ně v sobotu dopoledne. Všichni trosečníci přežili, ve zdraví se vrátili domů a na zážitky z ruprechtické louky budou ještě dlouho vzpomínat!

Poler

Skupinová fotografie z roku 1995

Tábořiště v roce 1995

Skupinová fotografie z roku 2007

ROZHOVOR S...

PETREM BENEŠEM

Na sýrové farmě v Holandsku

V kolika letech jsi začal skautovat a jak ses ke skautingu vůbec dostal?

Skautovat jsem začal v poměrně pozdním věku, ač stále ještě jako dítě. Bylo mi tou dobou 11 let. U vlčat jsem strávil jedinou schůzku, a pak se hned přesunul k Mohykánům. Pár kluků, co tehdy do oddílu chodili, jsem znal ze školy a byli to právě oni, kdo mě do skautu přivedli. Už předtím jsem však pravidelně navštěvoval akce jako prvomájové skautské dopoledne, a tak pro mě rozhodnutí stát se skautem nebylo nikterak těžké.

Kdo byl Tvůj první vedoucí a jak na něho vzpomínáš?

Mým prvním vedoucím byl Miki. Vzpomínám na něho s respektem hlavně díky tomu, že jsme mu v našich chlapeckých letech občas pořádně „zatápěli“. Měl pro nás ale většinou dostatek pochopení, dokonce nám pak půjčoval klíče od klubovny,

abychom v ní mohli hrát Dračí doupě.

Kde se odehrál Tvůj první tábor? Co zajímavého Ti z něho utkvělo v paměti?

Svůj první skautský tábor jsem prožil roku 1998 ve Velkých Petrovicích (na Broumovsku). Už předtím jsem zažil dva nebo možná tři neskautské tábory, ale to bylo něco úplně jiného. Tady jsme se téměř všichni už předtím navzájem znali a na louce pod železniční tratí spolu prožili dva úžasné týdny. V paměti mi utkvěly mimojiné sešlapané botasky, v nichž jsem šel tehdy na dvojenku (smích).

Jaký je Tvůj nejsilnější skautský zážitek?

Mám spoustu silných skautských zážitků, jeden je však všechny spolehlivě předčí. Bohužel není z těch pozitivních. Stalo se to na táboře v roce 2001 nebo možná o rok později. V

noci během přepadu nastal v táboře zmatek a zapomenutá hořící svíčka způsobila požár jednoho z tee-pee. Asi nikdy nezapomenu na tu chvíli, kdy jsem vystrčil hlavu z našeho stanu a viděl vedoucovské týpko v plamenech. V táboře zbytek noci panovala mezi vedoucími stísněná nálada, pamatuji si, že jsme pak hlídali jako roveři místo mladších dětí tábor.

Několik let jsi byl vedoucím u Mohykánů, jak na tuto funkci vzpomínáš? Kdo byl Tvým vzorem?

Vzpomínám na ta léta samozřejmě moc rád, i když už mi dnes přijdou trochu vzdálená. Vzorem mi byli pravděpodobně všichni, kteří mě kdy vedli nebo jinak ovlivnili během nejrůznějších skautských akcí. Z každého jsem se samozřejmě snažil „vzít si“ to nejlepší.

Také jsi byl vedoucím roverů, v čem byla práce s nimi

Se sestrou Hančou

jiná? Kde jsi čerpal inspiraci pro práci s nimi?

Ta práce byla (a stále je) jiná v mnoha ohledech, to by bylo na dlouhé povídání. Hned od počátku navíc narážela na nej-různější překážky a mám-li být upřímný, v jistých fázích dokázala být velmi nevděčná. Svůj podíl viny si na tom nesu ale určitě sám, možná jsem byl tehdy až příliš zapálený pro věc, kdo ví... Přes to všechno jsem ale toho názoru, že roverský program je zejména v dnešní době velmi důležitý. Ne snad ani tak pro nás „starší“, ale zejména pro mladou generaci nastupujících vedoucích.

Co se týče inspirace, neváhal jsem tehdy použít něco z toho, co jsem u roverů sám zažil pod Ježourovým vedením. Také jsem přečetl pár knih od nedávno zesnulého Václava Břicháčka, to musel být naprosto výjimečný člověk.

Od samého začátku ses podílel na vytváření Totemu, jak tuto práci hodnotíš, co Tě na ní (ne)bavilo a proč redakční radu opouštíš?

Hodnocení přenechám na posouzení čtenářům, mě osobně ta práce bavila a svého času i naplňovala. Taký jsem v ní viděl výjimečnou příležitost odvádět svůj kus práce pro středisko. Pokud bych snad měl přeci zmínit něco, co mě od ní odrazovalo, tak to bylo neustálé přemlouvání a popostrkávání lidí k tomu, aby poslali své články včas. Snažil jsem se to brát ale vždy i z té druhé strany – prioritou je odvádět poctivou práci při vedení oddílů, ne při psaní článků o nich.

Svůj odchod z redakční rady bych označil spíše za „papírový“,

V oblíbených Alpách

neboť se na tvorbě Totemu hodlám dál aktivně podílet. Poslední dobou jsem však cítil, že mu nedokážu věnovat tolik času, kolik bych chtěl nebo měl. Připadalo by mi tedy hloupé být podepsán pod prací ostatních a rozhodl jsem se přenechat svůj post v redakční radě jiným. Jsem velmi rád, že se takoví našli a přeji jim mnoho nadšení do práce.

Prvním rokem pracuješ jako učitel na hradeckém gymnáziu. Co vyučuješ? Jak Tě tato práce baví? Vidiš určitou výhodu při učení v tom, že jsi byl skautský vedoucí?

Učitelské povolání jsem si zvolil už během studií na gymnáziu a nelituji toho. Práce je to zajímavá, svým způsobem i krásná, zejména v prvních letech však časově velmi náročná. Hned po dokončení vysoké školy se mi naskytla možnost učit matematiku a zeměpis na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína, za což jsem upřímně rád. Ze skautského hlediska to však znamenalo omezení mojí činnosti pro středisko, přes týden jsem navíc mimo Dobrušku. Uvidíme, jak tomu bude nadále, každopádně chuť pracovat

s mládeží i mimo školu v sobě pořád mám.

Na poslední otázku je jednoznačná odpověď: výhoda to je obrovská, skautské zkušenosti jsou doslova k nezaplacení. Zejména v ohledu jakési vlastní duševní vyrovnanosti a porozumění dětské mysli. Tolik, co pár let vedoucování, vám žádné vysokoškolské přednášky nedají.

Tvým velkým koníčkem je cestování, které místo Tě zatím na cestách nejvíce uchvátilo a kam se chystáš podívat příště?

Cestování a zejména chození po horách je skutečně mojí největší zálibou, ke které mě kdysi přivedl Ježour. Už od roverských let nás brávil po horách naší vlasti, později jsme s ním jezdili objevovat krásu slovenských pohoří. Patří mu za to můj velký dík!

Časem jsme už byli schopni cestovat samostatně a vše potřebné jsme si zařídili i bez pomoci starších a zkušenějších, jezdili jsme dál a na delší čas. Na těch cestách mě uchvátila spousta míst, každé jinak. V posledních letech to jsou zejména Alpy, které mě učarovaly na první pohled a jakmile mám pár

volných dní, už bych byl nejraději právě tam.

Máš nějaký zajímavý - nevšední - zážitek z cest?

Těch je tolik, že těžko nějaký vybrat. Zcela nevšední pro mě byl určitě výstup na Mont Blanc, který jsme se Štaflíkem podnikli v loňském roce. Stanovali jsme tehdy na sněhovém hřebeni nad jednou z chat ve výšce asi 3 800 metrů, když přišla sněhová bouře. Prostor uvnitř stanu se rychle začal zmenšovat s přibývajícím sněhem, všude kolem hřmělo. Člověk si v takových situacích připadá úplně malinký malinkatý, podobně intenzivní pocit se jen tak nezažívá. Odházeli jsme potom sním ešusem a už se pomalu rozloučili s výstupem na vrchol. Druhý den bylo ale zase hezky a našli se tací, co před námi vyšlapali cestu, takže jsme pak mohli být odměněni za tu námahu a přemáhání pohledem z vrcholu nejvyšší hory Evropy. Svěřím se vám, že mi tehdy radost vytryskly slzy, splnil jsem si jeden ze snů.

Věnuješ se/věnoval jsi se ještě jiným zálibám nebo koníčkům?

Já měl a mám v životě tolik zálib, že mi to snad ani nepříjde normální (smích). Tou ještě starší než skauting je sbírání poštovních známek, o kterém si koneckonců můžete v tomto čísle sami přečíst. Taky jsem vřdycky rád fotil, zejména během svých letních putování. Pokud se naskytne příležitost, neváhám si zasportovat, pohyb mi poslední dobou hodně chybí. Bohužel si člověk musí s přibývajícím věkem vybrat, čemu dát přednost a čemu naopak říct sbohem, a tak teď většina mých koníčků jakoby odpočívá ve stáji a já věnuji většinu svého času buď práci, nebo Štafličce (úsměv).

Je nový rok, máš nějaké předsevzetí?

Předsevzetí si zásadně nedávám, což však rozhodně neznamená, že nejsou věci, které bych ve svém životě rád nezměnil. Nemyslím si ale, že k takové

změně je potřeba dávat si předsevzetí.

Chceš na úplný závěr vzkázat něco čtenářům Totemu?

Rád bych popřál nejen čtenářům, ale i redakci Totemu mnoho úspěchů v novém roce. Kéž Vám oddanost skautingu přinese tolik dobrého, jako v životě přinesla mně...

Se Štafličkou při Kapce

Ve skautském průvodu se střediskovým praporem

POZVÁNKY

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 8.1. 2011

Vážení rodiče, skauti, přátelé!

Již příští sobotu **8. ledna proběhne v Dobrušce opět Tříkrálová sbírka**, jejíž výťažek od všech lidí dobré vůle poputuje k lidem, kteří se (nikoliv svým zaviněním) dostali do hmotné nouze. A je pravdou, že těchto rodin je i v dnešní době dost - pouze se o nich málo ví, protože tolik nekřičí a neuplatňují své nároky jako ta druhá skupina... Každoročně - ve smyslu skautských zákonů a slibů (např. 3. bod skautského zákona zní: "Skaut je prospěšný a pomáhá jiným") - pomáhají výrazně při této charitativní sbírce jako koledníci malí i velcí skauti. I letos vás proto prosíme o pomoc.

Vaše dítě (i Vy, tj. skauti malí, větší i dospělí) se může zúčastnit koledy jako člen skupinky malých králů v sobotu 8. ledna 2011. Pro malé děti to je trochu zábava a trochu divadlo, ale pro všechny starší spoluúčast na vyšším principu mravním - vzájemně si pomáhat. Skupinky dětí (celý den samozřejmě za doprovodu dospělého vedoucího skupinky, který dbá o správnost sbírky i bezpečnost dětí na silnicích) obcházejí určený rajón jako tři králové (z nich samozřejmě jeden černý). Zpívají koledy a od dobrých lidí obdrží nejen příspěvek do zapečetěné charitní pokladničky, ale často i různé sladkosti a malé dárky - inu jako koledníci... Pro všechny děti jsou připraveny nové královské koruny, které letos vyrobili sami skauti. (Všem sponzorům za materiál, slevy z cen či práci děkujeme). Bílých tunik či prostěradlových plášťů však je omezený počet - proto vítáme, když jim rodiče mohou připravit jednoduchý plášť ze starého prostěradla, pod který se vejde celá tlustá zimní výbava - bundy, svetry atd. Oběd, další jídlo a pití, odpočinek i povzbuzení mají všichni účastníci zajištěny ve společenské místnosti na faře (- letos poprvé v nové budově pastoračního centra), kam jejich maminky nanosí tolik cukroví, buchet a dalšího pohoštění, že se to ani nepodaří dojíst...

Na faře si také děti mohou odkládat všechny sladkosti a dárky, které si vykoledují pro sebe – Nezapomeňte tedy vybavit své děti vhodnými batohy a batůžky.
Platí pravidlo – čím menší koledníček, tím větší batůh potřebuje....

Celý den strávený s kamarády děti většinou moc baví, a kdo jednou koledoval - zpravidla se těší na příští rok. Několik vytrvalců (a každoročně se jich hlásí víc než je potřeba) pokračuje ještě v neděli dopoledne v obcích, kde se nepodařilo v sobotu obejít vše..... V neděli v 17 hodin pak děti vystoupí na náměstí a zazpívají veřejnosti několik koled na ukončení sbírky a vánočního období v Dobrušce.

Nejste-li tedy proti tomu, aby se Vaše dítě koledy letos zúčastnilo, dejte prosím vědět jakýmkoli způsobem - stačí poslat jméno dítěte a věk + kontakt na Vás. (U registrovaných skautů jsme schopni použít údaje, které jste vyplnili do aktualizací databáze). A jestli už znají děti kamarády ze skauta či z rodiny, kteří také budou chodit, můžete už udělat a oznámit jejich skupinku.

Schůzka dětí před sbírkou bude ve čtvrtek v 18 hod. na faře, s malými přijdou i rodiče a vytvoříme ty správné trojice. Prosím také všechny dospělé, kteří by chtěli sami pomoci tím, že budou doprovázet skupinky králů, hlase se.

Volejte nebo pošlete SMS na tel.č. 723 539 100 (Ing. Jana Poláčková) nebo E-mailem: polackova.janina@seznam.cz

Podrobnosti ráda zájemcům sdělím kdykoliv osobně, s přihlášenými dětmi (i vámi - rodiči) se pak osobně setkáme ve čtvrtek 6. ledna na faře v 18,00. **Schůzka vedoucích bude o den později, v pátek 7. ledna v 18 hod. také na faře.**

Sraz pro všechny je v sobotu 8,30 hod. na faře. V 9 hodin požehná pan farář všem koledujícím v kostele a sbírka začne.

Předem děkujeme Vám všem, kteří umožníte dětem se sbírky zúčastnit a vysvětlíte jim, že tím pomohou lidem, kteří naši pomoc potřebují. Děkuji za Vaši vstřícnost, jakoukoli pomoc a spolupráci,

S přáním krásného nového roku

Ing. Jana Poláčková, za Charitu

a

Ing. Petr Poláček, za skautské středisko

SKAUTSKÝ OVAR 29.1. 2011

JUNÁK
Dobruška
www.dobruska.cz/junak

...skauting pro život

Všem registrovaným členům nad 15 let
(RaR, oldskautům, činovníkům),
rodičům dětí, přátelům,
bývalým skautům a hostům:

ZVADLO_{čili} POZVÁNKA: SKAUTSKÝ OVAR

nebo i **výroční sněm prasečí**
nejen pro členy dobrušského střediska
se koná v sobotu 29. ledna 2011 od
16hod

v hlavní klubovně v Domašínské ulici

(a pak pokračuje v Konírně/Koňobaru a venku okolo ovarových kotlů
ve skautském areálu)

Program:

16.00

1) **Akreditace** = odložení kabátů, buchet a darů do
tomboły, přivítávání se navzájem

+/- 16.15 2) **Zahájení**

3) **Výroční zpráva za rok 2010 - o stavu členstva,**
činnosti, hospodaření

a financích, vzdělávání+ informace a drby
ze střediska, okresu a kraje

- zpráva **revizních** komisařů i

4) **Plány na další období - hlavní priority, -**
finanční plán, - vztahy

střediska s Městem, Krajem, Ústředím, rodiči, školami, školkami a
veřejností

5) **Přednostní rezervace lístků na skautský ples** (co
bude 12.2.- Pavlačka)

6) **Různé** - Zprávy a drby odkudkoliv, diskuse, promítání,
výměny klíčů, fasování trik
a krojových doplňků atd - možno během celého večera

+/-17.00 (resp. hned jak se maso dovaří:)

- **přesun ke kotlům na čerstvý ovar, otevření Koňobaru v**
Konírně,

- **muziky, zpěv, vzpomínání a volná zábava do neurčita**
- v klubovnách či venku u ohně (doufejme i v tee-
pee)

Jménem stávající Střediskové

Petr Poláček

Poznámky

Kdo můžete - přineste nějaké rozumné věci do tomboły na
skautský ples!

malý VELKÝ PLES 2011

**Junák, svaz skautů a skautek, středisko Dobruška
Vás zve na**

malý VELKÝ ples v klobouku

**12. února 2011
ve 20 hodin**

**v Kulturním domě
v Dobrušce**

**K tanci a poslechu hraje POKROK.
Vstupenky v předprodeji v infocentru
od 31. ledna 2011.**

Vážení čtenáři,

opět se na vás obracíme s prosbou o pomoc. Sháníme věci do tomboly, prosíme, přispějte nám čímkoliv POUŽITELNÝM :-)! Zodpovědnou tombolářkou je: Týna Poláčková (728848623; polackova.k@seznam.cz), na kterou se obraťte se svými dary. Tisíceré díky za vše.

ZIMNÍ PUTOVÁNÍ DO TATER S R&R

Nazdar vážené roverstvo,
zvu vás všechny na zimní výlet k našim bratřům a sestrám na Slovensko. **Zváni jsou všichni roveři a rangers starší 16-ti let.** Jedná se o tří denní chodecký výlet do slovenských Tater. Doprava vlakem. Přespání na chatě ve spacáku. Vhodné je mít s sebou alespoň mačky a chodecký cepín, nebo individuálně sněžnice nebo skialpy, běžky jsou nevhodné.

Cena cca 60EUR.

Termín asi někdy o jarních prázdninách nebo po dohodě,
zájemci mi pište na mail **petr.peshek@seznam.cz**.

Horám zdar a Tatrám zvláště

Peshek

PF 2011

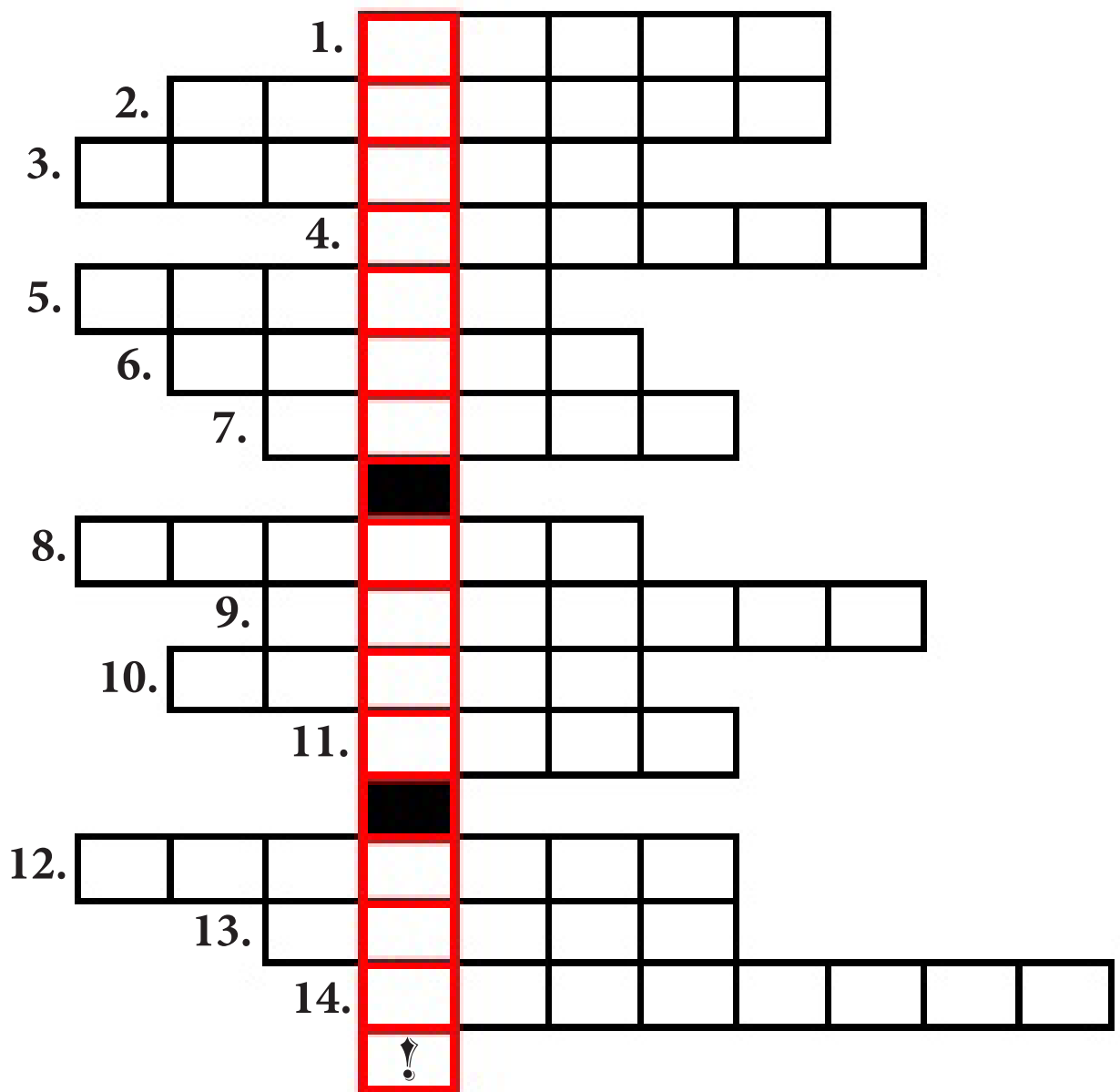
CELOSTŘEDISKOVÉ

OMLUVTE OTOČENÍ PF NA BOK, ALE VZHLEDEM K FORMÁTU TO JINAK NEŠLO!

OD REDAKCE TOTEMU PRO VÁS!

1. součást skautského kroje
2. zaklepat na dveře
3. oblíbený hudební nástroj
4. pytel na spaní
5. tábořiště Medátek
6. vedoucí oddílu Mohykánů (přezdívka)
7. indiánský stan hovorově
8. získaný po slibu
9. bývalý prostředek pro přesun dobrušských skautů na výpravu
10. už ne skaut, ale zatím ani oldskaut
11. kdo „mává“ v morseově abecedě?
12. povětšinou nejlepší akce každého oddílu
13. vhodné pro úklid klubovny
14. zázemí skautů

Štaflíčka

Parluc

W NDRA

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONEC ÚNORU 2011

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

ZÁPIS Z OVARO-SNĚMU

FOTKY Z PLESU

ROZHOVOR S..

a DALŠÍ

VÍCE FOTEK:

WWW.DOBRUSKA.CZ/JUNAK

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Lenka Slavíková, Jan Friede, Ondřej Koláčný, Jiří Martinek, Hana Benešová, Šárka Šteflová, Petr Školník, Roman Školník, Petr Beneš, Petr Poláček, Ondřej Němeček, Jiří Novák

FOTOGRAFIE:

Jiří Štaffa, Ondřej Němeček, Petr Poláček, Václav Pavel, Jiří Martinek, Petr Beneš a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Ondřej Němeček

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Jiří Štaffa

**Slova jako listy jsou -
a kde jich mnoho je,
plod smyslu šťavnatý jen zřídka uzraje!**

Alexander Poppe